

Εβδομάς

ΑΘΗΝΑΙ 14 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1929.

(12)

ΑΡ. 11

ΑΡΙΣΤΗ ΙΩΑΝΝΟΥ ΔΑΛΜΑ
ΤΡΕΦΕΤΑΙ
ΜΕ ΤΟ ΓΑΛΑ ΒΛΑΧΑΣ
ΚΑΙ ΤΟ ΓΑΛΑΚΤΟΥΧΟΝ
ΑΛΕΥΡΟΝ ΝΕΣΤΛΕ

ΜΕ ΤΗΝ ΕΝΔΡΕΙΝ
ΤΗΣ ΧΕΙΜΕΡΙΝΗΣ SAISON
ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΑΓΟΡΑ

ΕΦΩΛΙΑΣΘΗΣΑΝ ΩΣ ΠΑΝΤΟΤΕ
Εἰς Ὅλα Τὰ Τμήματα Μὲ Εἶδη Ἐκλεκτὰ καὶ Προσιτὰ

ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΑ ΕΙΔΗ	ΕΙΔΗ ΑΝΔΡΙΚΑ	ΑΝΘΟΔΟΧΕΙΑ
ΜΑΧΑΙΡΟΠΗΡΟΥΝΑ CHRISTOFLE & KRUPP	ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ ΚΡΕΒΑΤΙΑ	ΜΠΟΜΠΟΝΙΕΡΕΣ ΕΙΔΗ ΔΕΡΜΑΤΙΝΑ
ΜΙΚΡΑ ΕΠΙΠΛΑ «THONET»	ΛΑΜΠΑΙ	ΚΑΙ ΑΠΕΙΡΑ ΑΛΛΑ ΕΙΔΗ
ΚΡΥΣΤΑΛΛΑ καὶ ΠΟΡΣΕΑΑΝΕΣ	ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΠΑΙΔΙΚΑ καὶ ΕΙΔΗ SPORT	

ΕΙΔΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ
Πλυσίων Σταθμοῦ
Ζῶναι Ἐλαστικὰ
Κορσέδες Claret
Ζῶναι ἱατρικὰ διὰ
Κυρίως καὶ
Κάλτσαι ἑλαστικαὶ
Προσωπιδες Καλὲς
Κηλεπίδες
—
Α.Δ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΣΤΙΛΟ ΑΠΟ 25 ΔΡ. ΚΑΙ ΜΕ ΧΡΥΣΗ ΠΕΝΑ 125 ΔΡ.

Τὸ στιλὸ σήμερον εἶναι ἀπαραιτήτων. Ἡ εἰδικότης τοῦ καταστήματος μᾶς εἶναι ἐγγυησίς.

ΧΑΡΤΣΠΙΔΕΙΣ
«ΚΟΣΜΟΣ»
Γ. & Α. ΓΕΩΡΓΙΑΝ

ΟΔΟΣ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ 19 ΕΝΑΝΤΙ ΛΑΥ. ΤΡΑΠ.

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΑΘΗΝΑΙ, Νομαρ 17
ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
ΝΤΟΛΗΣ ΝΙΚΗΒΑΣ
ΔΙΑΚΕΙΡΙΣΤΗΣ
Κ. ΣΥΡΙΑΝΟΥΔΗΣ

Ξέρετε σεις ποῦ βρίσκεται ἡ Μασαχουσέτη; Ἐγὼ δὲ μολογῶ πὸς Ἰσάμε χθὲς δὲν ἤξερα καὶ ποτέμπε με, θὰ ἐξακολουθοῦσα νὰ μὴ ξέρω εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα, ἂν δὲν συνέβαινε ἐν τῷ μεταξὺ τὸ παρακάτω ἔξαρετικὸν συμβάν, ποὺ νὰ μὲ ἀναγκάσῃ ἂν θῇ ἐμένα προσωπικῶς, ἀλλὰ ἐκ στοιχειώδους ἐνδιαφέροντος γιὰ τὸσους καὶ τὸσους γνωστοὺς, φίλους καὶ συνδεδεμένους μου νὰ ἐνδιαφίρω ἐπὶ τῆς γεωγραφίας, τοῦ ἀτλαντος καὶ τὸν λεζων ἐγκυκλοπαιδικῶν καὶ μὴ, διὰ τὰ περὶ τῆν. . . Μασαχουσέτην.

Ἐμβαλετο ποῦ βρίσκεται, ἀπὸ ποιοῦς κατοικεῖται, τὸ εἰσαγωγικὸν καὶ ἔξαγωγικὸν ἐμπορικὸν τῆς, τὰ δημόσια ἰδρύματα, τὰ. . . τὰ. . . ἀλλὰ μὲ συγχωρεῖτε — Μοῦ φαίνεται πὸς θάταν καλλίτερο καὶ ἀποτελεσματικώτερο παρὰ νὰ περιτρεχθῶ σὲ μιὰ δική μου ἀφήγησιν τὸν διαφθόρον περὶ Μασαχουσέτης σχετικῶν, νὰ ἀναγράφω ἐδῶ λίγες γραμμὰς ἀπὸ ἑνα λεξικόν.

Σὰς παρακαλῶ ὅθεν, νὰ ὑποβληθῇτε καὶ σεις στὸν κόπον αὐτὸν.
Ἰδοὺ τώρα τί γράφει περὶ Μασαχουσέτης εἰς τὴν σελίδα 255 ἐγκυκλοπαιδικοῦ Λεξικοῦ, ἐκδόσεως 1914 — καὶ τοῦτο γιὰτὶ μὴ ἔχοντας πρὸ ὀφθαλμῶν μεταγενεστέρων ἐκδόσεων δὲν μπορῶ νὰ ξέρω τὰς κατὰ τὰ τελευταῖα αὐτὰ ἔτη πραγματικότητας προόδους:

Μασαχουσέτη ἡ Μα-ατσοῦσετς. Πολιτεία τῆς βορείου ἀμερικανικῆς συμπολιτείας. Ἀνατολικῶς τῆς Πολιτείας Νέας Ὑόρκης ἐπὶ τοῦ Ἀτλαντικοῦ ὠκεανοῦ, ἔχουσα ἐμβαδὸν 21.540 τ. χμ. καὶ 2.238.043 κατοίκους. Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἡ χώρα εἶναι πεδινή. Κίτριος ποταμὸς εἶναι ὁ Κινεϊτικὸς. Μεγάλως ἀνεπτυχθὴ ἡ βιομηχανία παντὸς εἶδους, ἀριθμῇ 14352 ἐργοστάσια παραγοῦντα ἐμπορεύματα ἀξίας 300 ἑκατομμυρίων δολλαρίων. Διαρρέει εἰς 14 κομητείας καὶ πέμπει εἰς τὸ συνέδριον τῆς Συμπολιτείας 2 γεροντοσπαστὰς καὶ 13 βουλευτάς. Ἡ χώρα ἐπωκισθὴ τῷ 1620 ὑπὸ Ἀγγλῶν, τὸ δὲ σύνταγμα τῆς πολιτείας χρονολογεῖται ἀπὸ τὸ 1780 καὶ ἐπεθεωρήθη τῷ 1857. Ἡ πολιτεία ἔχει. . . κλπ. κλπ.»

Καὶ τώρα αὐτὰ τὰ ἐμάθατε. Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ μᾶς ἐνδιαφέρει σήμερον καὶ ποῦ τῆς τελευταίας αὐτῆς μέρες ἀπορροφᾷ τὴν σκέψιν καὶ τοὺς διαλογισμοὺς ἀρετῶν δεκάδων ἀνθρώπων, δὲν εἶναι βέβαια ὅτι ἡ Μασαχουσέτη ἡ Μασαχουσέτες εἶναι πεδινή χώρα, ὅτι διὰ διασχίζεται ἀπὸ τὸν ποταμὸν Κο-νέτικον, ὅτι διὰ πέμπει εἰς τὸ συνέδριον τῆς Συμπολιτείας 2 γεροντοσπαστὰς καὶ 13 βουλευτάς, ὅτι διὰ εἶχε σὲ 1914 — καὶ Θεὸς ξέει, οἶμαι ἔχει σήμερον — 14352 ἐργοστάσια, ὅτι, ὅτι, ἀλλὰ τὸ, ἐκ Μασαχουσέτης ἡ Μασαχουσέτες ἀποστὰν ὑπὸ πλουσίον δημογῶν, βραβεῖον ἐκ πεντακοσίων (ἀριθ. 500) δολλαρίων πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς Ἐταιρείας Θεατρικῶν Συγγραφέων πρὸς βράβειον τὸν καλλίτερον τριῶν ἑλληνικῶν ἔργων τὸν παρασταθέντων καὶ ἐκδοθέντων κατὰ τὰ ἔτη 1927 — 29.

Τὸ βραβεῖον λοιπὸν ἡ καλλίτερα τὰ πεντακοσία αὐτὰ δολλάρια μᾶς ἐνδιαφέρουν ποῦ ποῦ καὶ ἀπὸ ὅλην μαζί τὴν Μασαχουσέτην μὲ τὰ 14352 ἐργοστάσια, τοὺς 2 γεροντοσπαστὰς καὶ τοὺς 13 βουλευτάς τῆς!

Κι' εἶναι μὲν ἀλήθεια πὸς τὸν τελευταῖον αὐτὸ κατὰ ἡμεῖς τὸν διαγωνισμὸν καὶ τὸν βρα-

ΕΒΔΟΜΙΑΣ
ΜΕΓΑΛΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Ἡ Μασαχουσέτη
ἦτο
Βραβεῖο!

θεῖον ἐφθασε σὲ κατακόρυφον τῆς ἑξαπλῶσεως τῆς καὶ φυσικῆς δὲν θάρρετε νὰ μᾶς προσεγγίσῃ τὸσες ἐκπληξέες ἡ δημιουργία ὅμοια ἐνός. Εἶναι ἀλήθεια πὸς καὶ δὲ γίνονται καὶ γίνονται ἀρετοὶ παρεμφερεῖς διαγωνισμοὶ καὶ ἐπιβραβεύσεις, ἀλλὰ στὴν περίπτωσιν αὐτῇ τὸ πρᾶγμα ἄλλως.

Πρῶτα γιὰτὶ ὁ εὐγενικὸς χορηγητὴς τοῦ ἐπάθλου ἔβαλε δύο θροῦς — πάλῃμο καὶ δημιουργοῦ τοῦ ἔργου — καὶ δεύτερον, τὸ καὶ κιναιώτερον, πὸς τὸ ἐπάθλο δὲν εἶναι καὶ δύο καὶ τρεῖς χιλιάδες δραχμῆς ἀλλὰ μιὰ μικρὴ περιουσία.

Καταλαβαίνετε τώρα σὲ τί μετράδες, σὲ τί σκοτούρες καὶ πανοικεφαλισμάτα ἦρθε νὰ βυθίσῃ ἡ εὐδοκία αὐτῇ τοὺς ἐνδιαφερομένους. Συρτάκια ἀνοίχτηκαν, χειρογράφον ἔργων παρῶν ἀνεδιφίθησαν καὶ διορθώθηκαν, χειρογράφα καὶ παρῶν ἔργων ἀναγραφέντα εἰς διπλοὺν ἐστάλησαν τὸ ἑνὰ εἰς τὸ τυπογραφεῖον, τὸ ἕτερον εἰς τὸν χαρτοφύλακα θιασάρχων μὲ τὴν θερμὴν παρακλήσιν νὰ ἀντιγράψουν τὸ φῶς τῆς οἰκίας ἔστω καὶ τὴν βραδυνὴν τῆς παραμονῆς τῆς πρώτης τοῦ Νέου ἔτους.

Ἀναστάσιος, πανουργισμὸς, ἐργασία, φροντίδες, σκέψεις, συμφωνίες, συνδιασμοί, συνεννοήσεις καὶ ἀρχὴ διαθέσεων φιλικῶν μέσων παρὰ τοῖς ἀμοιδοῖσι!

Θεὸς μου, τί ποσότης σκέψεως καὶ μελέτης δὲν καταναλίσκεται αὐτῆς τῆς μέρας. Τόση ποῦ μὰ τὴν ἀλήθειαν θὰ μπορούσε νὰ ὑπεραρξῇ εἰς τὴν συγγραφὴν διπλοῦν τὸν ἡ παρῶν τῶν θεατρικῶν ἔργων!

Τὰ τυπογραφεῖα ἐτέθησαν εἰς κίνησιν. Ὅλα ἔχουν διαθέσει τὸ ἐν ἐνεργείᾳ ὅλκον τὸν διὰ τὴν στοιχειοθετήσιν καὶ ἐκτύπωσιν τῶν καθήκοντων στοιχειοθετήσιν καὶ ἐκτύπωσιν ἔργων, μερικῶς προσκομιζόμενων θεατρικῶν ἔργων. Ὅτιδήποτε ἄλλο ἐντοπὸν παρῶν τῶν τυπογραφείων διαθέσονται καὶ. . . ὅτι ἀνεπτυγμένη τὴν φροντὴν αὐτὴν, ἀλλὰ διασπασμένη.

ΕΤΟΣ Γ'
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΤΗΣΙΑΙ
Ἐσωτερικοῦ Δρχ. 125
Ἐξωτ. Α. Ἀγγλίας 1
Ἐξέμηνοι κατ' ἀναλογίαν.
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡ. 2 1/2

Ἡ ἀγγελίς τὸν ἐκδοθσομένον θεατρικῶν ἔργων διαδέχονται ἡ μὲν τὰς δὲ, δὲν προφταίνετε νὰ διαβάσετε νέα ὀνόματα. Ἀδυνατεῖτε νὰ συγκρατήσετε τίτλους.

Στὴν ψυχὴ — στὸν καθένα χωριστὰ καὶ μὲ μονόπλευρη βεβαιότητα πάντοτε — τὸν ὑπὸ πυρετώδη κίνησιν εὐρισκομένον συγ-

γραφέων, ἔχει σφηνωθῇ στὰ γεῖρά ἡ πεποίθησις πὸς αὐτὸς θὰ πάρῃ τὸ βραβεῖο.

— Ἐνα δὲ πάρω ἐγώ, σοῦ λέει πάντοτε κατ' ἀρχήν, καὶ τὰ ἄλλα ἴσως ὁ τάδε καὶ ὁ Δεῖνα.

Ὁ Τάδε πάλι σοῦ λέει:

— Ἐνα δὲ πάρω ἐγώ, καὶ τὰ ἄλλα ἴσως ὁ Ἄλφα καὶ ὁ Βῆτα.

Ὁ Ἄλφα καὶ ὁ Βῆτα καὶ ὁ Δεῖνα ἐπαυλαμπάνει πάλι κα' αὐτὸς τὰ ἴδια — προτείνοντας τὸν ἑαυτοῦ, καὶ ὑστερα, — ἴσως γιὰ νὰ συμπληρωθῇ ἡ τριάς καὶ μὲ τὴν προσθήκην μᾶς ὑποθετικῆς προσέσεως — προσθέτων καὶ ἄλλα δύο ὀνόματα. κα' ἡ δουλειὰ πάει λέοντας.

Κι' αὐτὰ διὰ καλὰ. Ἀλλὰ τί ἤθελε ὁ εὐλογημένος αὐτὸς χριστιανός, ἡμέρες πούνα νὰ βάλῃ τὸσόν κόσμον σὲ σκοτούρες!

Μήπως δὲν ἔφταναν τόσα καὶ τόσα ἄλλα προβλήματα γιὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τὸν ἀναγκῶν τῆς καθημερινῆς βιοτάτης, ἦθελε σάνει καὶ καλὰ νὰ προσθέσῃ ἀκόμα ἕνα! Καὶ τί ἔνα — ἕνα ἄλλα λέοντα!

Ναί, τί τοῦ ἦρθε ἐν τοῖς ἐκαλοῖς καθημένοις νὰ διαταράξῃ τὴν ἡσυχίαν καὶ τὸν ὕπνον τῶν ἀνθρώπων! Πῶς τοῦ κάπνισεν νὰ μεταβάλλῃ σὲ μιὰ στιγμὴ δλοὺς αὐτοὺς τὸς ἀνθρώπους σὲ ἀεικνίστες ὑπνάντες.

Γεῖά σου, φίλε μου, γιὰ ποῦ ἔτσι τρεχάσαι!

— Πᾶω σὲ τὸ τυπογραφεῖον. Κλείνω σήμερον τῆς τελευταίας σελίδες τοῦ δρώματός μου, αὐτὸ δὲ ποῦ καίτῃς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς. Βλέπεις δὲν φτάνει ποῦ καίτῃς, καίτῃς νὰ καὶ τυποῦνται. . . ἡ Μασαχουσέτη — Ἄντια.

Λίγο παρακάτω.

— Τί γίνεσαι βρε ἀδελφε, τόσο καρό νὰ σὲ δῶ.

— Βιάζομαι, βιάζομαι, πᾶω νὰ κλείσω τὸ συμβόλαιόν γιὰ ν' ἀνέβῃ τὸ βόγο μου ἐντὸς τοῦ Δεκεμβρίου. . . Δὲν ἀρκεῖ βλέπεις πούνα τυποῦνται ποῦ καίτῃς νὰ καίτῃς. . . ἡ Μασαχουσέτη. . . Ἄντια.

Καὶ ἔπειτα συνέχεια παρῶν τῶν ἔργων ἀνευτέλους!

Τὸ τέλος βλέπετε δὲ σιμῶν ἔταν τὸ φελλόγον τῆς Μητροπόλεως — κα' αὐτὸ ἂν ἐξη διασφῆ ἴσως τότε — κτηνίστην τὴν δωδεκάτην, μεσοκόνην τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1929.

Σὲ τί μετράδες μὰ τὴν ἀλήθειαν μᾶς βάσει κα' αὐτὴ ἡ Μασαχουσέτη ἡ Μασαχουσέτες μὲ τὰ 14352 ἐργοστάσια τῆς, τοὺς 2 γεροντοσπαστὰς, τοὺς 13 βουλευτάς καὶ μὲ τὰ πεντακοσία (ἀριθμὸς 500) δολλάρια τῆς — προσάπτων μ' αὐτὰ. . .

Τὸ βέβαιον εἶναι κατὰ γνωστὴν καλαμπουριστὴν διὰ κα' ἡ προβλεπόμενα ἀπὸ τὸ βραβεῖον τῆς Μασαχουσέτης. . . δὲν δά. . . μασχουσέτην! . . . καὶ δὲ τοὺς μὲν μόνον ἡ δόξῃς μαζί μὲ τὰ ἐκτυπωτὰ ἐξοδὰ.

Καὶ ἐπειτα συνέχεια παρῶν τῶν ἔργων ἀνευτέλους!

Αφού έφραξε γύρω-γύρω λίγες ματιές, γύ-
ρισα πάλι· να ιδώ τὸ φίλο μου καὶ τὸν Ἰνδὸ,
μὰ μέσα στὸ ἀδέβαιο φῶς ἀντίς δύο εἶδα τρεῖς
ἄνθρωπους. Πῶς μπήκε ὁ τρίτος; Καὶ τοὺς

διαφορετικές. Ἀλλάξανε ὅλη τὴν ὥρα

κρότοι σὸν τοῖχο ξακολοινοῦσαν. Σα νι
 ποῦσαν τὰ δευτερόλεπτα μὲ τὴν ἀρχὴν
 μπαστουνοῦ: τοῖν-τοῖν-τοῖν-τοῖν. . . Παρὲ

A black and white portrait of a man with dark hair, wearing a dark suit jacket, a white shirt, and a patterned tie. He is looking directly at the camera with a neutral expression. The background is dark and out of focus.

Καὶ εῴθησα:
— Πότε ἔχει βατόρι γὰ τὴν Εὐρώπη;
ΦΩΤΟΣ ΓΙΟΦΥΛΛΗΣ

παράχωρον σκηνών και φιλονεικιών που ανα-
 κασαν την άστυνομία να έπέμβη γιά να χωρί-
 ση τους συμπλακέντας. Η άφορη, ύπηρες
 καποιο «σχέτος» που σκανδάλιζε πολλούς θεα-
 τάζ.

τοῦδεῖξα
ημα νάν
Κείνος
ὅπως
ἐκταύ-

Κατερίνα

πάγγελμα θὰ γίνεταν ἐκαστομνησθεύς με τ
σπάνια γασίσματα ποὺ εἶχε.

~~~~~

Η ΗΟΑΤΣ ΑΙΝΚΟΑΝ

270 ποδῶν, καὶ ἑτήσιον εἰσόδημα 2.000 λιρῶν

A black and white photograph of a woman sitting on a horse in a rural setting. The woman is wearing a light-colored jacket and dark pants. The horse is dark-colored. In the background, there is a wooden fence, a white building, and hills.

Στο δεύτερο πάτωμα, πέρασε μπροστά από
την πόρτα τῆς σκάλας πού ἔφερε στῆς σοφί-

Δεχθῆτε τοὺς πρὸ ἐγκαρδίου χαιρετισμ

γράμμα αὐτό, κι' ἀκόμη περισσότερο δια-
ζοντας τῆς ἐπόμενης γραμμῆς του.
Λέω, μίς, ἂν θὰ καταλάβετε τὸ γ

_____

40

Καίτη Παπανικολάου
Αθήναι

Από τον Μεγάλο Διαγωνισμό Κινηματογραφικών Καλλιτεχνιών
Δανία I. Γρίζο
N. Κοκκινιά

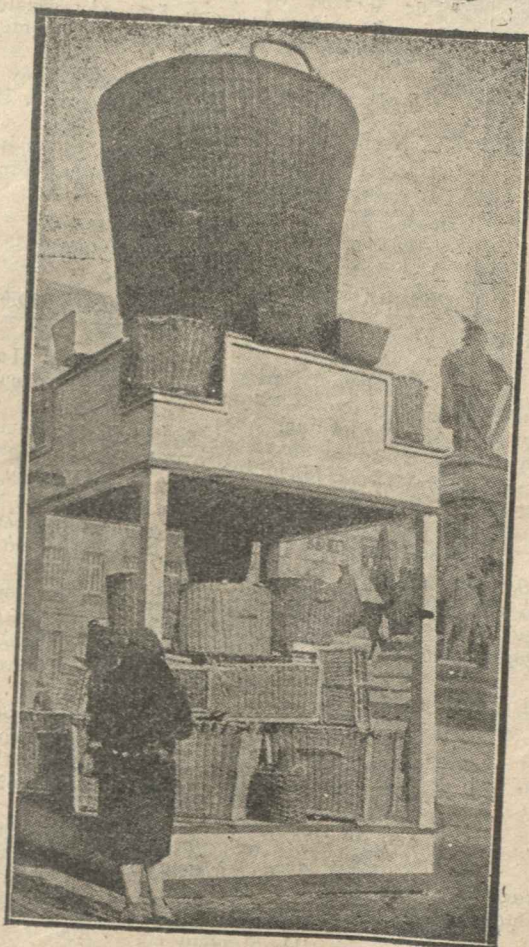

(Παρακολουθήσατε τους όρους του εις την σχετικήν σελίδα)
'Αουρόρα
(Αλεξάνδρεια Αιγύπτου)

Ιουλίη Γιακουίντο
Αθήναι

ΕΛΛΗΝΑΛΛΟΝΕΣ

Στό Μιλάνο παίζεται αυτές της μέρες ένα δραματικό έργο που έσπευσε να τεραστίαν επιτυχία. Φέρει τον τίτλον «Υποβρύχιο άρ. 41», το έργο του δ Α. Κιορέλλι. Τό φινάλε λαμβάνει χώραν μέσα σ' ένα βυθό, όπου άναπαύσεται, με συνταρακτική άλπιδρομική, το τέλος του πληρώματος που πεθαίνει από άσφυξία.

Αριστερά:
Μιά πρωτότυπος ρεκλάμα σέ μιά πλατεία της Λειψίας. Ένα κατάστημα ύδρευσε τό περίπατο αυτό και τό έγέμισε με καλάθια παντός σχήματος και παντός μεγέθους.

Τό Παρίσι τό έπισκέφθη προ πολλού τό δριμύ χειμωνιάτικο κορδ. Στην λεωφόρο, του 'Αντέν οι διαβάται ζεσταίνονται γύρω από τεράστια μαγκάλια που έτοιποθέτησεν ή δημοτική άρχή.

Δεξιά:
Ο μηχανικός αυτός άνθρωπος εφευρέσκει σ' ένα κατάστημα της Βιέννης. Ο έπισκεπτής μπορεί να τον ζητήσει οίανδήποτε πληροφορίαν σχετικήν με τό κατάστημα. Τό μηχανισμό έπλερώνουν. Ένα έξυπνο συνδυασμό έπλερώνουν. Η καινοτομία άρσε τόσο πολύ ώστε ή δημόσια αγωγή άποκλείει να τοποθετήσει τέτοια αυτόματα στής κεντρικής άγοράς της πόλεως.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ

[Ο Κονσίν Κοσίνι, εραστής της βασίλισσας Μαρίας των Μεδίκων, αναθέτει στον έμπιστό του Ρινάλδο να ανακαλύψει τη διαμονή της Γίζελλας, η οποία είναι ερωτευμένη με το νεαρό μαρκήσιο Σένκ-Μάρς που συμπαθεί κι' ο πατέρας της. Ο Ρινάλδος ανακαλύπτει τα ίχνη της Γίζελλας και ο Κονσίν σπεύδει εις συνάντησίν της. Ο Ιππότης Κατεστάν φθάνει στην καταλληλή στιγμή για να σώσει την Γίζελλα από τους δυνάστες του Κονσίν. Κατόπιν, μεταβαίνει στο πανδοχείο της «Χήνας», συμπλέκεται με έναν από τους στυγατικούς που καταφέρνει σ' ένα δωμάτιο όπου περφαίνει ανάστροφτος. Έν τώ μεταξύ ο μαρκήσιος Σένκ-Μάρς, Ιππότης θεράπων της Μαρίας Δελόρι, την συνοδεύει ως το παλάτι του στρατάρχη. Ο Κονσίν δια να απαλλάξη τον Κατεστάν, διατάσσει να τον θάψουν ζωντανό. Τότε σώει όμως ο Κονσίν τον Κατεστάν ως ακόλουθός του.]

10.

(Η συνέχεια).

Η Κοσμήτιν να του πή πώς ήλθε στο Παρίσι ζητώντας τύχη και ο Σένκ-Μάρς του υπέσχεθη, πώς αν δεν έφρονετο κανείς έπειτα, θα τον έβοιθι πρός τούτο με όλη την επαιροή που θα απέτα προ πάντων μετά τον γάμο του. — Διότι, προσέθεσε στεναίνοντας, κατά διαταγήν του πατρός μου και χάριν πολιτικών σκοπών πρέπει να παντρευτώ. Έχω μνηστή την οποία θεωρούν πολλή ώρα αλλά την οποία δεν γνώρισα ακόμη και εγώ να άρχω να άρχω πολλή να την γνωρίσω!

Ο Κατεστάν βλέποντας την μορφή του μαρκήσιου να γίνεται σκονοφανής δεν έπέμεινε και έστρεψε σ' άλλο θέμα την ομιλία. Μέχρι της δεύτερας ώρας οι δύο αντίπαλοι παρετήρουν ο ένας τον άλλο με βλέμμα άγίας. Η νεότης και η άφελεια εκυριάρχουν επ' αυτών και τους έφεραν τον ένα πλησίον του άλλου. — Συνομιτεί μετά του δυνάστη της Άγκουλέμης, εκσκέπτετο ο Κατεστάν. Είναι συνεπώς έχθρος του Κονσίν, ώστε μπορώ να του διηγήσω την πάλη μου με τους λυσασμένους εκείνους, κρατώντας για λογαριασμό μου το μυστικό, να είδομαι τον δούκα περί του κινδύνου.

Τι άτυχία! εκσκέπτετο εξ άλλου ο Σένκ-Μάρς. Αύτος ο άνθρωπος να μου διαμυστήσει την μόνη γυναίκα που αγαπώ. . . Την Μαρρίν!

— Πιστεύσατέ με, αγαπητέ μαρκήσιε, είτε τέλος ο Κατεστάν, ότι λίγο έλειψε να μνηστευθώ τον Κονσίν, που έμεινε να μην έλθω καθόλου, και αυτό, πιστεύσατέ με, θα μ' έλυσσε πολύ.

«Παρ' όλογο τη στιγμή αυτή που σάς μιλώ να ήμουν πεθαμένος, πράγμα που θα σάς άπλησσε του κόπου να με σκοτώσετε. Οποιοδήποτε έγγλυτοσα χάρις εις τον Λαζάρ, δηλαδή τον Κονσίν, τον ίππότη μου. . . Άλλά πρέπει να σάς τα διηγήσω δια Φανταστική λογιάν. . .

ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ ΖΕΥΣΑΥΚΟ

ΓΙΖΕΛΛΑ

ΠΟΛΥΤΕΛΕΣ

ΙΟΥΛΙΟΤΤΙΚΟ

ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ

Και ο Κατεστάν με το κεφάλι αναμένο από το κρασί και της αναμνήσεως άρχισε να διηγείται και ν' αναπαριστά την συμπλοκή του, πηδώντας, επιτιθέμενος, άμυνόμενος, και κατατλήσσοντας τον Σένκ-Μάρς, ο οποίος άκουε με τον ένθουσιασμό με τον οποίο οι ήρωες της Τλιάδος άκουαν της άρηγήσεως του Άχιλλέως και του Αϊαντος.

— Θαυμάσιο! άνέκραξε ο Σένκ-Μάρς, όταν ο Ιππότης έτελείωσε. Έξοχο!

— Δεν είν' έτσι; έλεον ο Κατεστάν θαυμάζοντας μάλλον την τύχη του και όχι την άνδρεία του.

— Α! Ιππότη, διατί τάχα είμεθα έχθροι; Διατί είμεθα αναγκασμένοι να τρυπηθούμε σε λίγο;

— Άλήθεια μαρκήσιε, αυτό σκέπτομαι και εγώ. Να με κραμάσουν αν μπορώ να καταλάβω! Καί σεις;

Ο Σένκ-Μάρς παρετήρησε με περιέργεια τον αντίπαλό του και έλεε:

— Ιππότη, η λύτη μου διότι θα μονομαχήσω μαζί σας σήμερα είναι τόσο μεγάλη, καθόσον έχω άποψη συνέντευξιν από την οποία αν λείψω θα στενοχωρηθώ πολύ. Και θα έννοήσετε περί τίνος πρόκειται όμα σάς είπα ότι η συνέντευξίς μου έδόθη παρά της δεσποινίδος Μαρίας Δελόρι.

Ο Σένκ-Μάρς έλεγε ψέμματα. Ήθελε μόνο να έρεθισθόν τον Ιππότη και να τον κάμει να όμολογήσει ότι τα είχε καλά με την Μαρρίν Δελόρι. Ο Κατεστάν όμως αντί να ταραχθί έλεον ήσυχος:

— Μπα! . . . μ' έκεινο το δημοφιλές κορίτσι που συνήντησα κοντά στο Λονζουμό;

— Άκριβώς! έλεον ο Σένκ-Μάρς, άγριεύοντας.

— Άκούστε, φίλε μου! είτε ο Κατεστάν άφελώς, Υπάρχει τρόπος να συμβιβάσουμε τα πράγματα. Πηγαίνετε άποψη στην συνέντευξί σας και άφριο μονομαχήστε!

— Πώς! άνέκραξε ο Σένκ-Μάρς, με ένθουσιασμό, δεν σάς περράζει ότι έχω συνέντευξιν με την Μαρρίν Δελόρι, που με αγαπά και με λατρεύει;

— Εμένα; Καμμά έντύπωσι δεν μου κάμνει. Χαίρω μόνο δια την ευχαρίστησι που θα λάβετε.

Ο Σένκ-Μάρς σηκώθηκε άποτόμως και έννηγκάλισθη τον Κατεστάν.

— Α! αγαπητέ μου φίλε! Φαντάσου ότι ένόμιζα. . . Η μάλλον μη φανταστής τίποτε. Σου άνήκω όλόκληρος! Ζήτησέ μου ότι θέλεις.

— Αγαπητέ μαρκήσιε, είτε ο Κατεστάν συγκεκαμημένος. Άλλά πλησιάζουν τρεις. . . Στο διάβολο η μονομαχία! άνέκραξε ο Σένκ-Μάρς.

Και καλώντας τον ίππότη του.

— Λαντερό! Κρασί Ξερός. Κρασί της Κύπρου. Δεν βλέπεις ότι ο φίλος μου Ιππότης διψά και ότι θα μονομαχήσουμε με μπουκάλες;

— Α! μαρκήσιε! δέχοντο ο Κατεστάν. Αυτό μοιάζει με ένέδρα. Με προκαλείτε σε μονομαχία με ξένα κρασιά, ενώ εγώ δεν έχω συνηθισέν παρά τα Γαλλικά!

— Λαντερό! γρήγορα. Κρασί του Άνζου! Κρασί Βορδό! Κρασί Καμπανίας! Να μου φέρες όλη τη Γαλλία έδω στο τραπέζι.

Ο Λαντερό, εύτακτος ίππότης, επανήλθε φέροντας ένα σωρό μπουκάλια που τον έδοιθε να μεταφέρη ο Κονσίνος ψιθυρίζοντας:

— Α! κούρε Λαντερό. Πόσο κρασί θα περαιοσύν και για μας!

Οι δύο φίλοι έμειναν μαζί έως της πένης και κατόπιν έχωρισθον άδελφόμενοι αμειβία αιδόνα φίλοι.

Ο Κατεστάν ακολουθούμενος σε άπόστασιν έξη βημάτων από τον Κονσίν, που του υπέδεικνε τον δρόμο, έφθασε στην γωνία της όδου Δελφίνος και βρήκε πράγματι την οικία, την οποία του είχε υποδείξει ο Κονσίν.

Η οικία έφαινετο εγκαταλειμμένη στο κα-

ταστρεπικό έργο του χρόνου και ο Κατεστάν σηκώνοντας το όπλο της πόρτας διέκρινε επάνω στο σκοτεινισμένο σίδερο το σπύδι. Μαγεμένο πάντως.

— Μαγεμένο πάντως! Είτε τι πηγαίνω το της Μαρίας Τουσέ της έρωτας ο φίλος θ'. και μητέρας του δικού της έλεος! είτε ο Κατεστάν.

Ούδεμία άπάντησις έδόθη από τον όπλο και ο Ιππότης άποτόμως άνέβηκε στην λήνη να σπύρει την καμπίνα Αισθανόντας περισσότερο την έπαιση των έφωδών από την κόρη, την οποία και την θέσι τη δική του άποψη πηγάς, τον οποίο θα έδοξε, κατόπιν σιγά-σιγά στο πανδοχείο του έρωτας ο φίλος θ'. και μητέρας του δικού της έλεος!

— Πού έπηρεξε της δέκα πιστόλες, άνότη; έλεον ο Κατεστάν άνιχνος.

— Σας άφάριμα κύριε.

Ο Κατεστάν έβαλε χέρι στο μαστίγιο.

— Κακούρο! Άν έκαμες καμμά προδοσία με σε σκοτώσει!

— Προς Θεού κύριε! άνέκραξε ο Κονσίν, θα σάς τα πω όλα.

— Λέγε. Και πρόσθεσε να πής την άλήθεια, κύριε άλλως.

— Άκούσατε, κύριε! Σήμερα κατά την ώρα που έτοιμαζα το τραπέζι του κ. δε Σένκ-Μάρς προσελήθη και έμεινε να μείνει από τον ίππότη του κ. Λαντερό, που ένθουσιασθηκε με μένα γιατί τον είπα: «Δε Λαντερό». Άλγνης σ' αυτή στιγμή που ο Λαντερό έβγήκε διότι τον έρωτας ο φίλος θ'. και μητέρας του δικού της έλεος!

— Μια σειρήνα; — Άπλάδι μία γυναίκα, που ήταν σειρήνα στην άμορφη και στην μελωδικότητα της φωνής. Πάρε αυτό, μου λέγει και μου δίδει της δέκα πιστόλες δια να με ροτήρη κατόπιν. Ο Ιππότης Κατεστάν είναι μέσα; «Ναι! της άπάντησα.

— Α! άθλια! Με πρόδωσε λοιπόν;

— Άλλά κύριε, μόλις μαθήκα στο πανδοχείον των Τριών Μοναρχών μόνος σας φωνάζει ότι ο κύριος Ιππότης δε Κατεστάν ζητεί τον κ. μαρκήσιον Σένκ-Μάρς. Σας άκουσαν όλα.

— Έχετε δική! Έπειτα;

— Έπειτα; . . . Έπειτα; . . . Θα σάς πω και τα υπόλοιπα.

Και ο Κατεστάν στρέψας το βλέμμα προς την πόρτα, δια της οποίας ξεγυλιστρούσε ο Κονσίνος, έλεε μία νέα γεμάτη δροσιά και άμορφη να εισέλθεται.

— Η δεσποινίς Μαρρίν Δελόρι! άνέκραξε ο Ιππότης.

— Η νέα με την άφελεια της παρθένου που παραδίδεται, έλθούσα, έννηγκάλισθη τον Ιππότη και τα χείλη της άόρταστα έστήσαν δια πρώτη φορά τα χείλη του άνδρος, ψιθυρίζοντας:

— Σ' αγαπώ!

— Άλλά. . . ψιθύρισε ο Κατεστάν, δεν έχετε άποψη συνέντευξιν με τον μαρκήσιο Σένκ-Μάρς;

— Η νεότης έστάσε σε γέλοιο, κίνησε άρρηκτά το κεφάλι και επανέλαβε έννηγκάλισμένη πάλιν τον Ιππότη.

— Σ' αγαπώ!

Ο Κατεστάν εξαίχτετο από τη φωνή εκείνη. Ήθελε να κλείση τα μάτια του, να φράξη τα πόδια του και να φύγη. Ήταν νέος όμως και τα νύχια τον έκαμαν να κλονισθί.

Η Μαρρίν Δελόρι έμεινε μαζί με τον Ιππότη. Και αυτό ήταν το τέλος της μονομαχίας του Κατεστάν με τον μαρκήσιο Σένκ-Μάρς.

— Στάσου, που είπα. Σε σπύρει από τον μαρκήσιο Σένκ-Μάρς.

— Στάσου, που είπα. Σε σπύρει από τον μαρκήσιο Σένκ-Μάρς.

— Στάσου, που είπα. Σε σπύρει από τον μαρκήσιο Σένκ-Μάρς.

— Στάσου, που είπα. Σε σπύρει από τον μαρκήσιο Σένκ-Μάρς.

— Στάσου, που είπα. Σε σπύρει από τον μαρκήσιο Σένκ-Μάρς.

— Στάσου, που είπα. Σε σπύρει από τον μαρκήσιο Σένκ-Μάρς.

— Στάσου, που είπα. Σε σπύρει από τον μαρκήσιο Σένκ-Μάρς.

— Στάσου, που είπα. Σε σπύρει από τον μαρκήσιο Σένκ-Μάρς.

— Στάσου, που είπα. Σε σπύρει από τον μαρκήσιο Σένκ-Μάρς.

— Στάσου, που είπα. Σε σπύρει από τον μαρκήσιο Σένκ-Μάρς.

— Πήγαυ! Άλλά γιατί τα μαλλιά σου σκοτεινιάζουν;

— Όχι κύριε, διαμαρτυρήθη, ο Κονσίνος απαντώντας με το χέρι του τα μαλλιά του. Αν πρέπει να φύγω πριν σάς είπω ότι συμβαίνουν πολλή περίεργα πράγματα σ' αυτό το ξενοδοχείο.

— Τι δηλαδή;

— Έδω. . . στο βαλάντιό μου, δηλαδή στο βαλάντιό σας, άθνητη. . . Άλλά πηγε να παρακαλώ. Η έννια Μουσες ήσαν παντρεμένες; Η Καλλιόπη, η Εύτέρπη, η Κλειώ, η Τερψιχόρη και η Άλλες είχαν συζύγους;

— Μπα Κοιού! βλέπω ξέρεis τα δνόματα των Μουσών!

— Συγγνώμη, κύριε. Άλλά πριν εισέλθω στην υπηρεσία του άστρολόγου υπηρετούσα σ' ένα δικαίο, που για να με τιμωρή σεις φορές δεν έκαμα καμιά εργασία καί, μου επέδωκε να μαθαίνω το μάθημα, το οποίο θα παρέρθε την έπομένη. Έμαθα κατ' αυτό τον τρόπο μολογία και λίγα λατινικά. Στο τέλος θέλησε να μου μάθω και έλληνικά και έγραψα! Άλλά πηγε μου, σάς ίκετεύω, άθνητη, είχαν συζύγους οι Μουσες;

— Γιατί ορατά;

— Διότι από όληγον ώδων ύπρχον έννια πιστόλες στο βαλάντιό μου, έδόσατε σ' αυτές τα όνοματα των έννια Μουσών. Τώρα βρήκα ότι έννια, δέκα έννια. Φαίνεται ότι έγέννησαν έν τώ μεταξύ και δια μία μάλιστα όδωμα. Ταύτοθα να είναι η Έρωτα για την όποια και ο δάσκαλος έλεγε ότι ήταν άόδυνητη γυναίκα. Κατάξτε, κύριε.

— Πού έπηρεξε της δέκα πιστόλες, άνότη; έλεον ο Κατεστάν άνιχνος.

— Σας άφάριμα κύριε.

Ο Κατεστάν έβαλε χέρι στο μαστίγιο.

— Κακούρο! Άν έκαμες καμμά προδοσία με σε σκοτώσει!

— Προς Θεού κύριε! άνέκραξε ο Κονσίν, θα σάς τα πω όλα.

— Λέγε. Και πρόσθεσε να πής την άλήθεια, κύριε άλλως.

— Άκούσατε, κύριε! Σήμερα κατά την ώρα που έτοιμαζα το τραπέζι του κ. δε Σένκ-Μάρς προσελήθη και έμεινε να μείνει από τον ίππότη του κ. Λαντερό, που ένθουσιασθηκε με μένα γιατί τον είπα: «Δε Λαντερό». Άλγνης σ' αυτή στιγμή που ο Λαντερό έβγήκε διότι τον έρωτας ο φίλος θ'. και μητέρας του δικού της έλεος!

— Μια σειρήνα; — Άπλάδι μία γυναίκα, που ήταν σειρήνα στην άμορφη και στην μελωδικότητα της φωνής. Πάρε αυτό, μου λέγει και μου δίδει της δέκα πιστόλες δια να με ροτήρη κατόπιν. Ο Ιππότης Κατεστάν είναι μέσα; «Ναι! της άπάντησα.

— Α! άθλια! Με πρόδωσε λοιπόν;

— Άλλά κύριε, μόλις μαθήκα στο πανδοχείον των Τριών Μοναρχών μόνος σας φωνάζει ότι ο κύριος Ιππότης δε Κατεστάν ζητεί τον κ. μαρκήσιον Σένκ-Μάρς. Σας άκουσαν όλα.

— Έχετε δική! Έπειτα;

— Έπειτα; . . . Έπειτα; . . . Θα σάς πω και τα υπόλοιπα.

Και ο Κατεστάν στρέψας το βλέμμα προς την πόρτα, δια της οποίας ξεγυλιστρούσε ο Κονσίνος, έλεε μία νέα γεμάτη δροσιά και άμορφη να εισέλθεται.

— Η δεσποινίς Μαρρίν Δελόρι! άνέκραξε ο Ιππότης.

— Η νέα με την άφελεια της παρθένου που παραδίδεται, έλθούσα, έννηγκάλισθη τον Ιππότη και τα χείλη της άόρταστα έστήσαν δια πρώτη φορά τα χείλη του άνδρος, ψιθυρίζοντας:

— Σ' αγαπώ!

— Άλλά. . . ψιθύρισε ο Κατεστάν, δεν έχετε άποψη συνέντευξιν με τον μαρκήσιο Σένκ-Μάρς;

— Η νεότης έστάσε σε γέλοιο, κίνησε άρρηκτά το κεφάλι και επανέλαβε έννηγκάλισμένη πάλιν τον Ιππότη.

— Σ' αγαπώ!

Ο Κατεστάν εξαίχτετο από τη φωνή εκείνη. Ήθελε να κλείση τα μάτια του, να φράξη τα πόδια του και να φύγη. Ήταν νέος όμως και τα νύχια τον έκαμαν να κλονισθί.

Η Μαρρίν Δελόρι έμεινε μαζί με τον Ιππότη. Και αυτό ήταν το τέλος της μονομαχίας του Κατεστάν με τον μαρκήσιο Σένκ-Μάρς.

— Στάσου, που είπα. Σε σπύρει από τον μαρκήσιο Σένκ-Μάρς.

— Στάσου, που είπα. Σε σπύρει από τον μαρκήσιο Σένκ-Μάρς.

— Στάσου, που είπα. Σε σπύρει από τον μαρκήσιο Σένκ-Μάρς.

— Στάσου, που είπα. Σε σπύρει από τον μαρκήσιο Σένκ-Μάρς.

— Στάσου, που είπα. Σε σπύρει από τον μαρκήσιο Σένκ-Μάρς.

— Στάσου, που είπα. Σε σπύρει από τον μαρκήσιο Σένκ-Μάρς.

— Στάσου, που είπα. Σε σπύρει από τον μαρκήσιο Σένκ-Μάρς.

— Στάσου, που είπα. Σε σπύρει από τον μαρκήσιο Σένκ-Μάρς.

— Στάσου, που είπα. Σε σπύρει από τον μαρκήσιο Σένκ-Μάρς.

— Στάσου, που είπα. Σε σπύρει από τον μαρκήσιο Σένκ-Μάρς.

— Στάσου, που είπα. Σε σπύρει από τον μαρκήσιο Σένκ-Μάρς.

— Στάσου, που είπα. Σε σπύρει από τον μαρκήσιο Σένκ-Μάρς.

ΧΙ Ο ΑΡΧΟΝ ΔΕ ΛΑΦΕΜΑ ΑΡΧΙΖΕΙ ΤΟ ΣΤΑΔΙΟΝ ΤΟΥ

Την στιγμήν που η Μαρρίν Δελόρι φλεγόμενη απ' τον έρωτα εισήρχετο στο ξενοδοχείο, που διέμεινε ο Κατεστάν, δύο άνδρες που την ακολουθούσαν από μακριά, έσταμάτησαν πρό του ξενοδοχείου.

Ο ένας φορούσε κομμά ιώδους χρώματος μανδύα. Ο άλλος μανδύα μαύρο, που τον παρόμοιασε με νυκτικό πτηνό. Ο ιώδης μανδύας στεκόταν ύπερήφανος και τολμηρός. Ο μαύρος δουλός και ταπεινωμένος.

— Τι σάς έλεγα, έξοχώτατε! είτε ο μαύρος μανδύας. Επήγαυτε σε συνέντευξιν.

Ο έξοχώτατος έμεινε πρός στιγμήν άκίνητος με το χέρι στη λαβή του σπαθίου. Υπέφερε το μεγαλύτερο βάσανο, το βάσανο του ανθρώπου που είναι στην άγκυρά έλλου.

Δεν στάθηκε επί πολύ άκίνητος. Σε λιγάκι άρχισε να φωνάζει με λίσσα, δομώντας προς την πόρτα του ξενοδοχείου. Ο μαύρος μανδύας τον άνέκοιψε στον δρόμο του.

— Τι κάμνεται, Έξοχώτατε! Τι θα λέγουν αύριο στην Αίλη και στην πόλη, όταν θα μάθουν ότι ο σεβασμώτατος έπίσκοπος του Λονδόν, ο δούξ Ρισσελιέ και πρώτος σύμβουλος της Βασιλικής έμεινε μόνος σ' ένα ταπεινό ξενοδοχείο για τα γλυκά μάτια μιας γυναίκας;

Ο Ρισσελιέ στάθηκε σκεπτικός και διατακτικός.

— Να εισέλθω εγώ δεν περράζει! έξακολούθησε ο μαύρος μανδύας. Θα εισέλθω και θα μιλώ στον ήλθε να ζητήσω.

— Θα το κάμω αυτό, άνδρειέ μου Μπουσαμλάν; δι' το όνομα του ανθρώπου αυτού! Και δυστυχία του!

Ο μαύρος μανδύας υπεκλήθηκε και με φωνή ξεση έξακολούθησε.

Αυτή είναι δουλειά δική μου! Μου άρέσει πολύ να κατασκοπεύω, να ανακατεύομαι στην ζωή των άλλων, να βλέπω και να καταστρέφω. Άν θέλετε άρροσώνομαι σε σάς ψυχή και σώματα. Είστε η διάνα που έχει ανάγκη ενός μωράτσου που να μη άσποχορηγή πρό σιδενός. Άνεβείτε μαζί μέσα ψηλά. Θέλω κι' εγώ ν' ανέβω. Θέλω να χρησιμοποιή ο γυρός του ταπεινού Μπουσαμλάν και ν' αναλάβω το όνομα του άρχοντος και λαφείμα. Με δέχσθε, Σεβασμώτατε; Είμαι δικός σας!

— Πολύ καλά! είτε ο Ρισσελιέ.

Χαρά έλαμψε στο πρόσωπο του λαφείμα, χαρά άπαισα.

— Τότε άφήστε με, είτε, και πηγαίνετε στο σπίτι σας.

— Και σύ; είτε ο Ρισσελιέ.

— Κι' εγώ θα εισέλθω εκεί μέσα. Η εργασία μου άρχίζει από άπώψε. Άφου θα γνωρίσετε το όνομα του έραστου της Μαρρίν Δελόρι.

— Θα τον σκοτώσω! είτε τρίζοντας το δόντι του από λίσσα ο Ρισσελιέ.

— Όχι έξοχώτατε! άντέταξε ο λαφείμα. Αυτό είναι έργο δικό μου. Δεν σάς άρει να τον καταδικάσετε;

— Τον καταδικάζω! είτε ο Ρισσελιέ και άπεμαρνήθη έξαφανισθείς στο σκοτό.

Την έπομένη το πρωί ο λαφείμα εισήρχετο στο μαρκήσιον Σένκ-Μάρς μετά του οποίου έμεινε λίγες στιγμές.

Κατόπιν μετέβη πλησίον του Ρισσελιέ.

— Σεβασμώτατε, είτε, κοίτα να ένεργήσετε ώστε εντός της σημερινής να έκδοθι διάταγμα καταδικάζον τον άφελος άνδρα που έρωτας ο φίλος θ'. και μητέρας του δικού της έλεος!

— Κόρις! Ήρθε ο κύριος που του γράφεται να λάβω. Λέει ότι δεν θα φύγη, αν δεν την πληρώσετε.

— Καλά, Άντώνη! . . . Έρωτας του άνδρα, δώματι!

— Κόρις! Ήρθε ο κύριος που του γράφεται να λάβω. Λέει ότι δεν θα φύγη, αν δεν την πληρώσετε.

— Καλά, Άντώνη! . . . Έρωτας του άνδρα, δώματι!

— Κόρις! Ήρθε ο κύριος που του γράφεται να λάβω. Λέει ότι δεν θα φύγη, αν δεν την πληρώσετε.

— Καλά, Άντώνη! . . . Έρωτας του άνδρα, δώματι!

— Κόρις! Ήρθε ο κύριος που του γράφεται να λάβω. Λέει ότι δεν θα φύγη, αν δεν την πληρώσετε.

— Καλά, Άντώνη! . . . Έρωτας του άνδρα, δώματι!

— Κόρις! Ήρθε ο κύριος που του γράφεται να λάβω. Λέει ότι δεν θα φύγη, αν δεν την πληρώσετε.

— Καλά, Άντώνη! . . . Έρωτας του άνδρα, δώματι!

— Κόρις! Ήρθε ο κύριος που του γράφεται να λάβω. Λέει ότι δεν θα φύγη, αν δεν την πληρώσετε.

—

έρχεται από το στόμα ή είναι δαίαινα. Τήν θεραπεύει η δαίαινη, λεπτοτάτη και επίμονον, πρέπει να κάμνη ρινολόγος.

Απελπισμένον Κ.—Μόνον μέσον είναι η χειρουργική επέμβασις, και η εκ νέου επίθεσις γύψου προς ευθείαν του ποδός.

Κων. Γκουρ... Θεσ/νίκην.—Μήπως έχετε ήλικους λόγους να είσθε στενοχωρημένος; Πάντως να κάμνετε ψυχρολουσίαν καθ' ήμεραν όταν ο στόμαχος είναι κενός.

Κάποιον άεργον.—Κατεστράφησαν και αι ρίζαι, διότι είναι αδύνατον να βγάλουν τρίχες. Έάν η αποτριχωθείσα επιφάνεια είναι μικρά, να καταφύγετε εις χειρουργόν, ο οποίος θα αφαιρέση το αποτριχθέν μέρος και θα συγκολληση τα παρακείμενα.

Const.—Γιατί να κάμνετε θερμά λουτρά; Αντι οδοντόπαστας να πλένετε τα δόντια σας με κοινόν σαπούνι και να τα ξεπλένετε με νερό ζεστό (ένα ποτήρι) εις δ να διαλύετε δυό κοχλιάρια σούπας eau oxygene.

Κορυλλία ν.—Ανάγκη να σας ιδή ιατρός.

Ν. Κ. Ν., Σανατόριον 'Ασθετοχωρίου.—Κάθε πρωί ή φίλη σας πριν φάγη να παίρνη ένα κοχλιάριον γλυκού άλας Κάρλσπατ διαλυμένον σε μισό ποτήρι χλιαρό νερό.

Ι. Κ. Παπαζ... Μαθ. Στρατιωτικής Σχολής.—'Από όσα μάς γράφετε, ή εστία της αδιαθεσίας σας θα είναι εις την ρινοσφυγικήν χώραν και εκείθεν αι πυρετικοί και λοιπαι ενοχλήσεις. Δέον άρα να επιληφθήςτε της θεραπείας των αμυγδαλών.

Δ. Παπαδόπουλον, Καρπενήσιον.—Και εις υμάς εστία είναι ή ρινοσφυγική πάθησις. Να επισκεφθήςτε ρινολόγον. Μη διστάσητε να κάμνετε έγχέρισιν, διότι αργότερον θα αδυνατήση ή άκοή σας.

Κούλαν 'Αναστ.—Μας έστείλατε άλλο γράμμα άντ' άλλου.

Πονεμένη καρδία.—Να κάμνετε εξέτασιν των ούρων δια ζάχαρον και να μάς γράψετε. Έάν δεν εύρεθής, άποτανήτε εις τόν οδοντοίατρόν σας.

Ο ΙΑΤΡΟΣ ΣΑΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κουράκιη, Έδεσσαν. Το βιβλίον δεν εστάλη διότι δεν συνεμορφώθητε προς τούς δρους του διαγωνισμού. — Ν. Νάκον, Α. 'Ανδρεοπούλου, Κ. Σ. Στρουμπούλη, Τ. Κυρασώτου κ. λ. Τα βιβλία δεν εστάλησαν λόγω έλλειπώνς διευθύνσεως. — Ε. Ραγκούση, 'Αθήνας. Δεν είναι δυστυχώς εύκολον να σας εύχαριστήσωμεν. — Α. Κατσαμίν, Θεσ/νίκην. Μόνον γυναίκες μετέχουν του Διαγωνισμού Καλονών. — Θ. Κουζέλη, 'Αργίτιον. Διά να παρακολουθούν τόν διαγωνισμόν, πρέπει κατ' ανάγκην να είναι αναγνώσται μας. — Κ. Δούλη, Κέρκυραν, Χ. 'Ανδρεοπούλου, 'Ενταύθα. Εις το προσεχές φύλλον θα δημοσιεύσωμεν σχετικώς. — Α. Τσιρίμπασιν, Λευκάδα, Βελουχιώτην, Καρπενήσιον, Π. Κρητικόν, Κέρκυραν. Δημοσιεύσωμεν άνταποκρίσεις μόνον των άνταποκριτών μας.

ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΩΝ

Διορίζομεν άνταποκριτάς εις: ΜΕΤΑΞΕΑΤΑ (Κεφαλληνίας) τόν κ. Γεράσι. Μαζαράκη. ΠΑΓΚΡΑΤΙ ('Αθηνών) τόν κ. Ε. Στεριάδη.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΩΝ

Ν. Βέτταν, Πόρον. 'Ενηργήσαμεν τα δέοντα. Εύχαριστούμεν. — Δ. 'Ηλιόπουλον, 'Ελευσίνα. Πληροφορησάτε μας εάν και τα άλλα περιοδικά πουλόνται 2.70. — Γ. Καριτίδην, Κιλκίς, Γ. Γεωργιότσον, 'Αμφισσαν, Σ.

ΤΡΕΠΑΡΣΟΛ

(Εις δισκία χάπια)

Ειδικόν Γαλλικόν φάρμακον κατά της Συφιλίδος. Έγκριμένον παρ' Ιατροσυνοεδρίου της 'Ελλάδος και της Φαρμ. Σχολής Πανεπιστημίου Παρισιών 'Αντιπρόσωποι. Υιοί Κ. ΦΩΤΙΑΔΗ και Σία Πειραιά. 'Επιστημονική οδηγία παρά Συφιλιδολόγω κ. Φωτίω Μοσχολά, 'Αθήναι, 'Οδός Ερμού 8, επίσης και εις τόν 'Ιατρείον οδός Χαρ. Τρικούνη 14.

5ος ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΚΑΛΟΝΩΝ

Κατόπιν παραλήψεως πλείων έργων μας, ιδίως των επαχθών και τεχνικών, παρετεινάμεν την προθεσμίαν τής ναιμιού αυτού, μέχρι της 31ης Δεκεμβρίου 1929.

Η άναδειχθεμένη 'Εβδόμη Καλλονή, ως και οι ΠΡΩΤΟΙ ΛΑΧΟΥΣΑΙ, θα αποδοθούν τα επαινήματα εις μίαν προτάσει, έκ της θέσεως, ταινίαν, την

ΑΓΝΩΣΤΗ ΜΕ ΤΗ ΓΡΙΖΙΑ ΤΟΥ (σενάριο κ. Νότιν Νότιν)

Εις τόν διαγωνισμόν αυτόν συμμετέχουν δια αι έλλειψης σκοπόν αυτόν θα μάς αποσταλέτε κέλλου επί συστάσει, ή θα παρασταθεί γοαφεία μας, έναντι αποδείξεως περισσότερας φωτογραφίας των, ναυς με το όνομα ταινιών των, τα διευθύνει των, και την χρονίαν τογραφίας.

Εις την ΒΑΣΙΛΕΥΣΑΝ ΤΗΣ ΚΗΣ ΚΑΛΛΟΝΗΣ, ως και εις τήν έπαλαχούσας ή 'ΕΒΔΟΜΗΝ, θα αποδοθούν δώρα, τα όποια θα έσονται καυφ.

Καζιάνην, Κέρκυραν, Κ. Γουλιόπουλον, Χ. Χριστοδουλάκη, Σάμου, Σ. Λον, Θεσ/νίκην. Εύχαριστούμεν ενεργείας σας.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

εις όλα τα καλά καταστήματα φωτογραφικών ειδών

ΑΓΟΡΑΣΑΤΕ ΑΚΟΜΗ ΣΗΜΕΡΑ

1 Bessa

Η ΦΘΗΝΟΤΕΡΑ ΤΑΧΥΤΑΤΗ ΜΗΧΑΝΗ ΠΡΟΤΙΣΤΗΣ ΜΑΡΚΑΣ ΑΡΙΣΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ ΑΚΑΡΙΑΙΟΣ ΑΝΟΙΓΕΙ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΑΜΕΣΩΣ ΕΤΟΙΜΗ ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΔΔΥΝΑΤΟΝ ΝΑ ΕΦΑΛΛΗΤΕ ΚΑΝΟΝΙΣΑΤΕ ΜΟΝΟΝ ΕΑΝ ΘΕΛΕΤΕ ΤΟΤΕΙΣ ΟΜΑΔΑ 'Η ΠΡΟΣΩΠΟΝ ΚΑΙ ΤΡΑΒΗΣΑΤΕ ΤΗΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΝ

ΚΑΘΕ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΚΑΙ ΕΠΙΤΥΧΙΑ

ΦΩΙΧΤΛΕΝΔΕΡ ΜΠΕΣΣΑ

Η ΦΘΗΝΟΤΕΡΑ ΜΗΧΑΝΗ ΜΑΡΚΑΣ = ΜΕΤΑΞΥ ΟΛΩΝ =

ΤΟΥ ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΟΥ ΟΙΚΟΥ ΦΑΚΟΝ VOIGTLAENDER ΙΔΡΥΘΕΝΤΟΣ ΤΟ 1756

Η ΜΑΡΚΑ Voigtlander FINAL ΕΓΓΥΗΣΙΣ

Είναι δυστυχής !!!
Υποφέρει από ρευματισμούς
Υποφέρει από αρθριτισμόν

Είναι εύτυχής !!!
Εδωραπεύθη πλήρως
δια της
Gichticin

Gichticin δισκία και άλοιωη **A. HAERING Goldach** (Σουβία)
ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΟΔΗΓΙΑΣ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ: **Φ. ΜΑΡΧ** ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ 7- Αθηνών
ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ-ΘΡΑΚΗΣ: **ΙΩΑΝΝ. ΜΠΙΤΣΟΣ** ΕΡΜΟΥ 21 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

175 ΕΤΩΝ ΠΕΙΡΑ

Voigtlander

ΤΑ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΙΚΑ ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ

Linea Cavallieri

ΑΝΩΤΕΡΑ ΟΛΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ: Βουκουρεστίου 3
ΒΟΛΟΝ: Παύλου Μελά 24
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Βενιζέλου 4

ΚΡΕΜΕΣ ήμέρας και νυκτός
ΛΟΣΙΟΝ δια λιπαρά και στεγνά δέρματα
ΠΟΥΑΡΕΣ διαφανείς, εις όλα τα χρώματα
ΚΟΚΚΙΝΑ χειλών, και προσώπου
ΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΙ δια βλέφαρα και βλεφαρίδας
ΟΔΟΝΤΟΠΑΣΤΕΣ λεπτότατες
ΛΟΣΙΟΝ κατά τών πανάδων κτλ.
ΑΛΑΤΑ λουτρών λεπτός άρωματισμέν
ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ χειρών και δια μανικιού.
ΑΡΩΜΑΤΑ δια κυρίας και κυρίους.

Ἀρθριτισμός

Φυματίωσις

Ἡρας προύρου

Benoist PERRAUD
CHIMISTE - BIOLOGUE - PHARMACIEN * PARIS *